

Pytanie prejudycjalne

Czy pochodzenie wyrobu nie jest dowiedzione, jeśli dla danego towaru wystawione zostało na podstawie art. 20 Protokołu 4 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zmienionej decyzją nr 1/2006 Rady Stowarzyszenia UE-Egipt z dnia 17 lutego 2006 r. ⁽¹⁾ częściowe świadectwo przewozowe, mimo że nie zostały spełnione przesłanki wskazane w tym przepisie, gdyż w chwili wydania częściowego świadectwa przewozowego towar nie znajdował się pod kontrolą urzędu celnego, które je wystawił?

⁽¹⁾ Dz.U. L 73, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Paris (Francja) w dniu 10 grudnia 2012 r. — Société Reggiani SpA Illuminazione przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-618/12)

(2013/C 101/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Reggiani SpA Illuminazione

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 [...] dyrektywy [79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r.] ⁽¹⁾ narusza swobodę zakładania przedsiębiorstw, ograniczając prawo zwrotu jedynie do rzeczy ruchomych?

⁽¹⁾ Ósma dyrektywa Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 2 stycznia 2013 r. — Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse przeciwko Susanne Fassbender

(Sprawa C-4/13)

(2013/C 101/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca skargę kasacyjną: Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse

Strona skarżąca i druga strona postępowania: Susanne Fassbender

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stosowanie art. 76 ust. 1 rozporządzenia 1408/71 należy do swobodnego uznania właściwej instytucji państwa członkowskiego zatrudnienia, jeżeli w państwie członkowskim miejsca zamieszkania członków rodziny nie wystąpiono o przyznanie świadczenia?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: na podstawie jakich kryteriów uznaniowych instytucja państwa członkowskiego zatrudnienia właściwa w przedmiocie świadczeń rodzinnych może stosować art. 76 ust. 1 rozporządzenia 1408/71, tak jakby świadczenia zostały przyznane w państwie członkowskim miejsca zamieszkania członków rodziny?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: W jakim zakresie wydana przez właściwą instytucję decyzja uznaniowa podlega kontroli sądowej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997 L 28, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 29 listopada 2012 r. w sprawie T-590/10 Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu, wniesione w dniu 18 stycznia 2013 r. przez Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP

(Sprawa C-28/13 P)

(2013/C 101/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP (przedstawiciele: M. Stephens, R. Lands, solicitors)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie T-590/10. Trybunał powinien uczynić to na tej podstawie, że Sąd naruszył prawo, wydając to rozstrzygnięcie.

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego („EBC”) doręczonej pismami z dnia 17 września 2010 r. i z dnia 21 października 2010 r. odmawiającej udzielenia dostępu do dokumentów, o które zwrócili się wnoszący odwołanie zgodnie z decyzją Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾. Trybunał powinien stwierdzić nieważność tej decyzji na tej podstawie, że:

- (i) EBC dopuścił się oczywistego błędu w ocenie lub nadużył swoich kompetencji, wydając tę decyzję; oraz
- (ii) jedynym zgodnym z prawem trybem postępowania było udzielenie przez EBC dostępu do tych dokumentów zgodnie z wnioskiem.

— uchylenie wyroku Sądu w zakresie, w jakim obciąża on wnoszących odwołanie kosztami poniesionymi przez EBC. Trybunał powinien uczynić to na tej podstawie, że Sąd naruszył prawo, wydając to rozstrzygnięcie.

— posiłkowo, odesłanie sprawy do Sądu, tak aby orzekł on zgodnie z orzeczeniem Trybunału w odniesieniu do zagadnień prawnych podniesionych w niniejszym odwołaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo:

- dokonując błędnej wykładni art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. (EBC/2004/3), który przewiduje wyjątek od ogólnego prawa dostępu przyznanego przez art. 2 tejże decyzji;
- uznając, że EBC miał prawo stwierdzić, że ujawnienie dokumentów, o które zwrócili się wnoszący odwołanie, naruszyłoby politykę gospodarczą Unii Europejskiej i Grecji;
- dokonując błędnej wykładni art. 10 europejskiej konwencji praw człowieka;
- pomijając rozważenie twierdzeń wnoszących odwołanie w odniesieniu do art. 4 ust. 2 i 3 decyzji EBC;
- wnoszący odwołanie podnoszą także, że Sąd błędnie orzekł w odniesieniu do kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 80, s. 42.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 listopada 2012 r. w sprawie T-135/09, Nexans France SAS, Nexans SA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 stycznia 2013 r. przez Nexans France SAS, Nexans SA

(Sprawa C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nexans France SAS, Nexans SA (przedstawiciele: M. Powell, solicitor, J.P. Tran-Thiet, avocat, G. Forwood, barrister, adwokat A. Rogers)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w jakiej oddalił on część drugą pierwszego zarzutu skarżącej dotyczącego tego, że zakres geograficzny decyzji w sprawie kontroli był nadmiernie szeroki i niewystarczająco precyzyjny;
- na podstawie posiadanych przez Trybunał informacji stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie kontroli, w części, w jakiej jej zakres geograficzny był nadmiernie szeroki, niewystarczająco uzasadniony i niewystarczająco precyzyjny lub, tytułem żądania ewentualnego, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału;
- uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w jakiej nakazuje on, by Nexans pokryła własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Komisję w postępowaniu przed Sądem oraz obciąża Komisję kosztami postępowania poniesionymi przez Nexans w postępowaniu przed Sądem w wysokości, jaką Trybunał uznał za stosowną,
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Nexans.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd błędnie oddalił ich skargę o stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie kontroli, w części, w jakiej była niewystarczająco precyzyjna, jej zakres geograficzny był nadmiernie szeroki oraz stosowała się do podejrzewanych porozumień lub uzgodnionych praktyk, które mają „prawdopodobnie zasięg światowy”. Wnoszący odwołanie twierdzą również, że Sąd błędnie rozstrzygnął o kosztach.